

Maandag 7 maart

'Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt...' (Fil. 4:6)(NBV).

Bezorgd zijn is tijdsverspilling.

Bezorgdheid is een van de meest ineffectieve bezigheden waarmee we onze tijd kunnen verdoen. Jezus zelf vroeg: 'Wie van jullie kan door zich zorgen te maken ook maar één el aan zijn levensduur toevoegen?' (Matt. 6:27). Bezorgdheid verstoort de rust en maakt relaties kapot. Het besluipt ons en kaapt ons denken. Hoewel we kunnen blijven functioneren in het openbaar, ligt er in ons binnenste een duistere kracht op de loer. Deze vijand genaamd bezorgdheid verwacht stemmingen, vernietigt creativiteit en vermindert je innerlijke gevoel van voldoening. En die voldoening haal je niet uit het vergaren van spullen! Waarom worstelen we zo met dingen die we niet kunnen veranderen? Een voorganger schrijft: 'Het heeft me jaren gekost om te beseffen dat ik niet moest gaan slapen met de halve dag nog in mijn hoofd. Ik worstelde de hele nacht met problemen die sowieso niet eerder konden worden opgelost dan de volgende ochtend. Ik kan je niet vertellen hoeveel dagen ik aan het werk ging terwijl ik me voelde als de versleten hiel van een oude schoen. Ik was minder effectief, meer gespannen, niet in staat om optimaal te presteren en het eiste zijn tol van mijn relaties.' Herken je hier iets in? Hier is Gods recept voor bezorgdheid: 'Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden. Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren. Ten slotte, broeders en zusters, schenk aandacht aan alles wat waar is, alles wat edel is, alles wat rechtvaardig is, alles wat zuiver is, alles wat lieflijk is, alles wat eervol is, kortom, aan alles wat deugdzaam is en lof verdient. Doe alles wat ik u heb geleerd en overgedragen, wat ik u heb verteld en laten zien. Doe het, en de God van de vrede zal met u zijn' (Fil. 4:6-9). Laat je vandaag door God bevrijden van je bezorgdheid.

Dinsdag 8 maart

'Denk aan hem bij alles wat je doet, dan baant hij voor jou de weg' (Spr. 3:6)(NBV).

Voordat je gaat daten.

Het zou goed zijn jezelf een paar vragen te stellen voordat je gaat daten: 1) Ben ik vrij om te zijn wie ik ben? Volgens Paulus moeten we bij onszelf blijven (zie Rom. 12:6). Als je jezelf in allerlei bochten moet wringen om iemand gelukkig te maken, zit je in de verkeerde relatie. Als iemand je nu niet ziet zitten, denk je dan echt dat een huwelijk dingen zal verbeteren? Absoluut niet! 2) Is de relatie gebaseerd op eerlijkheid? Volgens de Bijbel moeten we de waarheid spreken tegen elkaar (zie Efez. 4:25). Relaties gedijen op openheid en vertrouwen. Wanneer bedrog insluipt, wordt het de hoogste tijd om eerlijk te worden of de relatie te beëindigen. 3) Hebben we duidelijke grenzen vastgesteld? Stel dat de relatie vandaag zou eindigen, zou je dan spijt hebben van je mate van betrokkenheid? De Bijbel zegt: 'Ga ontucht uit de weg' (1 Kor. 6:18). God heeft seks speciaal voor het huwelijk bedoeld; anders zou wat bedoeld was om mooi en bevredigend te zijn je het gevoel kunnen geven dat je 'gebruikt' bent. 4) Is deze persoon bezitterig of controlerend? Als dat zo is, is dat een signaal. De Bijbel zegt dat de liefde geen afgunst kent (1 Kor. 13:4). Als je geen stap kunt zetten zonder toestemming van de ander, moet je even afstand nemen en de relatie opnieuw evalueren. 5) Hoe brengen we onze tijd samen door? Zonder een plan raak je al gauw meer fysiek betrokken dan je zou moeten. Daarom is het goed om het van te voren eens te zijn over bepaalde grenzen. Houd God erbij in je relatie en je gaat niet in de fout. 'Denk aan hem bij alles wat je doet, dan baant hij voor jou de weg.'

Het Woord voor Vandaag – week 10

Woensdag 9 maart

‘Een dienaar van de Heer moet geen ruzie maken...’ (2 Tim. 2:24)(NBV).

Maak geen ruzie en vermijd mensen die dat wel doen.

Laten we eens kijken waarom sommige mensen zo gauw ruzie maken: 1) Ze zijn opgegroeid in huizen waar het aan de orde van de dag was zodat ze denken dat het normaal is. Het kan misschien normaal zijn, maar het is zeker niet christelijk. De Bijbel zegt: ‘Het strekt een mens tot eer om ruzie te vermijden, een dwaas stort zich in een woordenstrijd’ (Spr. 20:3). 2) Als oppepper voor hun eigenwaarde. Sommige mensen hebben alleen een goed gevoel over zichzelf wanneer ze de geldigheid van iemand anders mening en overtuiging aanvallen en die persoon zover krijgen dat hij zijn positie gaat verdedigen. Maar de ruziezoeker heeft bepaald niet het welzijn van de ander op het oog wanneer hij hem op zijn fouten wijst; het is pure egotripperij. Salomo zegt: ‘Wie een ruzie begint, ontketent een stortvloed; staak de strijd voordat hij losbarst’ (Spr. 17:14). Betekent dit dat je dan maar niet moet opkomen voor wat je gelooft? Nee, het betekent dat je moet leren om van mening te verschillen zonder onaangenaam over te komen! Lomp gedrag doet meer kwaad dan goed. Benjamin Franklin stond bekend om zijn diplomatieke opmerking: ‘Op dit punt ben ik het met u eens. Maar staat u me toe dat ik bezwaar maak wat betreft het andere punt?’ Als je de neiging hebt om de discussie te zoeken, bedenk dan dat het je absoluut niets kost om iemands mening te respecteren - vooral op het gebied van zaken die geen eeuwige gevolgen hebben. Dat is de reden waarom Paulus tegen Timoteüs zei: ‘Een dienaar van de Heer moet geen ruzie maken, maar voor iedereen vriendelijk zijn.’ Will Rogers zei het als volgt: ‘Gedachten van mensen worden eerder veranderd door een voorzichtige opmerking dan door een kritische aanmerking.’ Dus het woord voor jou voor vandaag is - zoek geen ruzie en vermijd mensen die het wel doen!

Donderdag 10 maart

‘Vader, ik heb gezondigd...’ (Luc. 15:18)(NBV).

God zal je vergeven en in ere herstellen.

Het verhaal van de verloren zoon begint als volgt: ‘Iemand had twee zonen. De jongste van hen zei tegen zijn vader: “Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb.” De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte’ (v. 11-13). De zonde van deze jonge man was ronduit slecht, echt slecht! In een patriarchale maatschappij in het Midden Oosten gaat het gebrek aan respect voor zijn vader verder dan wat de meesten van ons kunnen begrijpen. Als jongste zoon had hij recht op een derde van het familiebezit, maar pas na de dood van zijn vader. Dus in zekere zin was de boodschap aan zijn vader: ik wou dat je dood was. Als je dat schokkend vindt, is de reactie van liefde en genade van zijn vader nog veel schokkender. En als je God behoorlijk hebt teleurgesteld zal dit een echte bemoediging voor je zijn. Toen zijn jongen terugkwam naar huis - platzak, gebroken en vol walging over zichzelf - zegt de Bijbel: ‘Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem’ (v. 20). In die cultuur renden vaders nooit. Een trotse patriarch zou nooit zijn kleren optrekken en met blote benen gaan rennen - nooit! Het punt dat Jezus wilde maken is dit: het moment dat je je omdraait en terugkeert naar God, zal hij naar je toe rennen om je met open armen te ontvangen, je zonden vergeven en je je rechtmatige plaats in zijn huisgezin teruggeven. Dus, kom vandaag!

Vrijdag 11 maart

‘Maar hoe u... over mij oordeelt interesseert me niet...’ (1 Kor. 4:3)(NBV).

Op wie probeer je indruk te maken?

Paulus schrijft: ‘Maar hoe u... over mij oordeelt interesseert me niet... Het is de Heer die over mij oordeelt’ (v. 3-4). Kun je je voorstellen dat je kritiek als ‘niet interessant’ beschouwt? Of dat je bevrijd wordt van de behoefte om mensen te imponeren; dat je gevoel van eigenwaarde niet langer afhankelijk is van iemand die opmerkt hoe succesvol, slim of aantrekkelijk je bent? Denk je eens in hoe het zou zijn om echte liefde te voelen voor iemand die duidelijk laat merken dat hij je afwijst. Is zo’n leven zelfs mogelijk? Met Gods hulp wel! Een voorganger zegt: ‘Jaren geleden wilde ik een bepaalde bediening leiden. Toen ik niet werd gekozen werd ik boos. Natuurlijk heb ik het niet laten merken. Dat wil niet zeggen dat ik niet van God hield. Ik wilde alleen maar meer mezelf dienen dan hem! Door nee te zeggen corrigeerde God een houding die elke eventuele latere echte bediening kapot zou maken. Wanneer je God zo zichtbaar vertegenwoordigt, is het bijna onmogelijk voor iemand om door te hebben dat je onecht bent... behalve voor God.’ Sommige mensen zijn verslaafd aan goedkeuring. De symptomen zijn: leven in angst voor wat anderen van je denken; snel gekwetst zijn door wat ze zeggen; een knagend gevoel dat je niet goed genoeg bent; constant proberen om belangrijke mensen te imponeren. En net als alle verslaafden, doe je er alles aan om weer een ‘shot’ te krijgen. Iemand schrijft: ‘Veel van mijn dagelijkse bezigheden suggereren dat ik meer bij de wereld hoor [dan bij God]. Een beetje kritiek maakt me al boos, een beetje lof maakt me gelijk blij. Ik ben net een bootje op de oceaan, volledig overgeleverd aan de genade van de golven.’ Is dit iets wat jij vandaag in gebed zou moeten brengen?

Zaterdag 12 maart

‘De bloei van de stad is ook jullie bloei’ (Jer. 29:7)(NBV).

Maak er het beste van.

Toen Gods volk slaaf was in Babel zei God tegen hen: ‘Dit zegt de Heer... tegen de ballingen die hij vanuit Jeruzalem naar Babel heeft laten voeren: Bouw huizen en ga daarin wonen, leg tuinen aan en eet van de opbrengst, ga huwelijken aan en verwek zonen en dochters, zoek vrouwen voor je zonen en huw je dochters uit, zodat zij zonen en dochters baren. Jullie moeten in aantal toenemen, niet afnemen. Bid tot de Heer voor de stad waarheen ik jullie weggevoerd heb en zet je in voor haar bloei, want de bloei van de stad is ook jullie bloei... Als er in Babel zeventig jaar voorbij zijn, zal ik naar jullie omzien. Dan zal ik mijn belofte gestand doen door jullie naar Jeruzalem te laten terugkeren. Mijn plan met jullie staat vast - spreekt de Heer. Ik heb jullie geluk voor ogen, niet jullie ongeluk: ik zal je een hoopvolle toekomst geven’ (v. 4-11). We kunnen hier iets van leren. Terwijl we wachten tot God dingen voor ons verandert, moeten we zo productief mogelijk zijn. Terwijl we wachten tot God in actie komt, denken we vaak dat wij niets hoeven doen, ook al is er om ons heen genoeg te doen. Waar het op neer komt is dit: we zijn alleen maar bezig met één persoon - onszelf. Wanneer we het verknoeien, hebben we de neiging om maar één persoon te zien - onszelf. Maar God zegt: ‘Terwijl je op mij zit te wachten tot ik iets goeds voor je ga doen, moet jij intussen iets goeds voor anderen gaan doen.’ Door anderen te zegenen open je het kanaal waarlangs God jou kan gaan zegenen. Dat is de manier waarop het werkt!

Zondag 13 maart

'Hieraan zal ik weten dat u mij liefheeft...' (Ps. 41:11)(NBV).

De reden voor de aanval.

De duivel wil niet dat je weet dat God jou welgezind is of dat je door hem gezegend bent met alle goede dingen waarvan je geniet. De waarheid is, de duivel wil niet dat je denkt dat God überhaupt iets goed voor je gedaan heeft! Hij zal proberen om je ervan te overtuigen dat je geen doel, kracht of potentie hebt. Hij zal proberen om je ervan te overtuigen dat je achtergrond betekent dat je niets zal klaarspelen, en als dat niet werkt zal hij de jeugdherinneringenkaart uitspelen. Als dat ook niet lukt, zal hij je herinneren aan alle teleurstellingen die je in je leven hebt meegemaakt. En als jij zijn praatjes gelooft, ga je uiteindelijk twijfelen aan jezelf en staat je gevoel van eigenwaarde op zo'n laag pitje dat je niet gelooft dat God je überhaupt ergens mee gezegend heeft of dat hij een geweldig plan voor je leven heeft. Maar dat heeft hij wel! Hoe beperkt je talenten of hoe glansloos je prestaties ook zijn, elke zegening van vandaag ervaar je omdat de Heer aan jouw kant staat. De psalmist zei: 'Hieraan zal ik weten dat u mij liefhebt: als mijn vijand niet langer juicht, als u mij bijstaat, omdat ik onschuldig ben, en mij voorgoed laat wonen in uw nabijheid' (v. 11-12). David begreep dat zijn vijanden hem aanvielen omdat zij zagen dat de gunst van God op zijn leven rustte. De vraag is, begrijp je dat Gods gunst ook op jouw leven rust? Als je dat niet doet, zal je de aanval niet verwachten noch de reden erachter begrijpen noch weten hoe die te overwinnen. Je bent gezegend en begunstigd - dat is waarom je een doelwit bent! Zijn mensen ontstemd om wat God voor jou gedaan heeft? Hoe komt het dat zij het zien en jij niet?